

prima instanță: N. Lazareva
instanța de apel: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii

nr. 3ra-610/16

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Consiliul local Copceac

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii
Individuale „Garizan” împotriva Consiliului local Copceac cu privire la contestarea
actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2015 prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Garizan”, casată integral
hotărârea Judecătoriei Ceadâr – Lunga din 15 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre,
prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 12 ianuarie 2015, ÎI „Garizan” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului local Copceac cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia Consiliului local Copceac
nr. 25/10 din 11 decembrie 2013 au fost aprobate impozitele și taxele locale pentru
anul 2014.

Susține că potrivit anexei la decizia menționată, taxa pentru amplasarea
obiectivelor comerciale sau obiectivelor ce prestează servicii sociale pentru disco
baruri cu suprafața mai mare de 200 m. p., a fost aprobată în mărime de 40000 lei.

Afirmă că la stabilirea mărimii taxei menționate, pârâtul nu a luat în
considerație caracteristica întreprinderii, nu a analizat veniturile și activitatea
economică pentru anii precedenți.

Menționează că a recepționat copia deciziei Consiliului local Copceac la
15 octombrie 2014, iar la 05 noiembrie 2014 a adresat pârâtului o cerere prealabilă
prin care a solicitat anularea deciziei menționate, care însă a fost respinsă prin
decizia Consiliului local Copceac nr. 33/11 din 12 decembrie 2014.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 25 alin. (1) lit. b), art. 26
alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

Solicită admiterea acțiunii și anularea pct. (1) subpct. (5) din decizia Consiliului local Copceac nr. 25/10 din 11 decembrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr – Lunga din 15 iulie 2015 a fost respinsă acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de ÎI „Garizan”, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă, anulată parțial decizia Consiliului local Copceac UTA Găgăuzia . 25/10 din 11 decembrie 2013 în partea stabilirii taxei locale în mărime de 40000 lei, pentru amplasarea obiectelor comerciale, disco-bar cu suprafața mai mare de 200 m. p., ca fiind emisă contrar legii.

La 22 februarie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Consiliul local Copceac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 288, 292 alin. (2) Cod fiscal, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la administrația publică locală, art. 5 alin. (1) din Legea cu privire la finanțele publice locale, afirmă că formarea bugetului local al Primăriei sat. Copceac are loc în baza deciziei Consiliului local Copceac prin stabilirea cuantumului impozitelor și taxelor locale.

Sușține că intimatul nu a solicitat anularea deciziei emise de Consiliul local Copceac după emiterea acesteia, încălcând astfel termenele prevăzute de lege.

Menționează că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, Codul fiscal, precum și a interpretat în mod eronat prevederile art. 26 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul local Copceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Consiliul local Copceac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul local Copceac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Consiliul local Copceac se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță